

personer, der drive selvstændig erhvervsvirksomhed, som i overvejende grad er afgiftspligtig efter momsloven eller lov om afgift af lønsum m.v.

Den maksimale godtgørelse på 6.000 kr. er betinget af, at den pågældende virksomhed ikke har nogen ansatte. Hvis den pågældende virksomhed har ansatte, nedsættes godtgørelsen med 2.000 kr. ganget med antallet af fuldtids-beskæftigede ansatte i virksomheden.

For virksomheder med ansatte sker beregningen på grundlag af virksomhedens ATP-bidrag i det pågældende indkomstår. Antallet af ansatte beregnes på grundlag af virksomhedens indbetaling af ATP-bidrag, som på årsbasis kan omregnes til antal fuldtidsansatte. Godtgørelsen udgør henholdsvis 0 kr., 2.000 kr., 4.000 kr. og 6.000 kr. for virksomheder med henholdsvis 3, 2, 1 eller 0 ansatte. Da virksomhederne kan have et varierende antal beskæftigede i årets løb, vil godtgørelsen i praksis som regel være et beløb, der ligger i intervallerne imellem de pågældende beløb, da det er den gennemsnitlige beskæftigelse i indkomståret, der er afgørende.

Godtgørelsen kan ikke overstige 2,5 pct. af den skattepligtiges overskud af selvstændig erhvervsvirksomhed i indkomståret opgjort efter reglerne i lov om investeringsfonds med tillæg af udgifter til løn, som er A-indkomst for modtageren. Godtgørelse efter loven og indtægtsførte henlæggelser efter virksomhedsskatteoven medregnes ikke ved opgørelsen.

Afsluttende kan jeg vedr. denne del af spørgsmålet oplyse, at godtgørelsen medregnes ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige indkomst for det pågældende indkomstår. Godtgørelsen udbetales ved modregning i den skattepligtiges slutskat. Benytter den skattepligtige virksomhedsordningen, skal godtgørelsen indgå i virksomhedsindkomsten.

For så vidt angår antallet af virksomheder, der i indkomståret 1993 opfyldte kriterierne for godtgørelse, har Told- og Skattestyrelsen oplyst, at der er indberettet administrationsgodtgørelse for i alt 182.144 personer på i alt 548,8 mio.kr. Styrelsen oplyser imidlertid samtidig, at antallet af virksomheder formentlig er noget mindre, idet reglerne også omfatter interessentskaber, som også er personligt ejede virksomheder.

Spm. nr. S 1592

Til skatteministeren (9/5 95) af:

Brian Mikkelsen (KF):

»Hvad er baggrunden for, at private motionscentre pålægges moms af deres aktiviteter?«

Begrundelse

En kendelse fra Momsnævnet pålægger fra februar måned i år private udbydere at betale moms af indtægter på sportsaktiviteter.

Svar (18/5 95)

Skatteministeren (Carsten Koch):

Den afgørelse, som der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet, er offentliggjort i Tidsskrift for Skatter og Afgifter 1995 (15) som nr. 275. Offentliggørelsen vedlægges. (Ikke optrykt her).

Det fremgår heraf, at sagen angik salg af adgang til sportsfaciliteter, og at nævnet vurderede, at salget skete som led i erhvervs-mæssig virksomhed. Det fremgår videre, at der efter EU's 6. momsdirektiv art. 13, A, 1, m, kun må ydes momsfritagelse, når ydelsen præsteres af organer, som ikke arbejder med gevinst for øje og til fordel for personer, der deltager i sport eller fysisk træning. Nævnet har på grundlag heraf truffet afgørelse om, at der ved afgørelsen af den momsmæssige behandling af salg af adgang til at udøve sportsaktiviteter skal lægges vægt på, om virksomheden drives erhvervs-mæssigt. Dette indebærer, at erhvervs-mæssigt salg af adgang til at udøve sportsaktiviteter ikke er undtaget fra momspligten.

Spm. nr. S 1593

Til skatteministeren (9/5 95) af:

Brian Mikkelsen (KF):

»Finder ministeren det rimeligt, at private motionscentre skal betale moms af deres aktiviteter, når foreninger, klubber m.v. med offentlige tilskud udbyder samme ydelser, men ikke skal svare moms af deres indtægter?«